

31977L0799

L 336/15

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1977 12 27

TARYBOS DIREKTYVA
1977 m. gruodžio 19 d.
dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje
(77/799/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi valstybių narių tyčinis vengimas mokėti mokesčius ir mokesčių atsakomybės mažinimas teisėtomis priemonėmis daro nuostolių biudžetui, pažeidžia sąžiningo apmokestinimo principą ir gali iškreipti kapitalo judėjimą bei konkurencijos sąlygas; kadangi dėl to tyčinis mokesčių vengimas ir mokesčių atsakomybės mažinimas teisėtomis priemonėmis turi įtakos bendrosios rinkos veikimui;

kadangi dėl šių priežasčių 1975 m. vasario 10 d. Taryba priėmė rezoliuciją dėl priemonių, kurių turi imtis Bendrija tarptautiniam tyčiniam mokesčių vengimui ir mokesčių atsakomybės mažinimui teisėtomis priemonėmis sustabdyti ⁽³⁾;

kadangi tarptautinis šios problemos pobūdis reiškia, kad nacionalinės priemonės, veikiančios tik šalies viduje, yra nepakankamos; kadangi administracijų bendradarbiavimas dvišalių susitarimų pagrindu taip pat negali sustabdyti naujų tyčinio mokesčių vengimo ir mokesčių atsakomybės mažinimo teisėtomis priemonėmis formų, kurios vis labiau igauna tarptautinį pobūdį;

kadangi dėl to bendradarbiavimą tarp Bendrijos mokesčių administracijų reikėtų stiprinti pagal bendruosius principus ir taisykles;

kadangi valstybės narės, gavusios prašymą, turėtų keistis informacija, susijusia su konkrečiais atvejais; kadangi minėtą prašymą gavusios valstybės narės turėtų atlikti tyrimus, kurių reikia informacijai gauti;

kadangi minėtos valstybės narės, net ir negavusios tokio prašymo, turėtų keistis bet kokia informacija, kuri yra svarbi teisingam pajamų ir kapitalo mokesčių įvertinimui, ypač jeigu paaiškėja, kad skirtingose valstybėse narėse veikiančios įmonės tarpusavyje dirbtinai perveda pelną, arba jeigu tokios operacijos tarp dviejų valstybių narių įmonių atliekamos per trečiąją šalį, siekiant gauti naudos iš mokesčių, arba jeigu dėl bet kokios kitos priežasties tyčia vengiama mokėti mokesčius arba teisėtomis priemonėmis mažinama mokesčių atsakomybė;

kadangi svarbu leisti vienos valstybės narės mokesčių administracijos pareigūnams būti kitos valstybės narės teritorijoje, jeigu abiejų suinteresuotų valstybių narių nuomone to reikia;

⁽¹⁾ OL C 293, 1976 12 13, p. 34.

⁽²⁾ OL C 56, 1977 3 7, p. 66.

⁽³⁾ OL C 35, 1975 2 14, p. 1.

kadangi būtina stengtis užtikrinti, kad tokio bendradarbiavimo metu suteikta informacija nebūtų atskleista pašaliniams, siekiant apsaugoti pagrindines piliečių ir įmonių teises; kadangi dėl to būtina, kad tokią informaciją gaunančios valstybės narės jos nenaudotų kitiems tikslams nei apmokestinimas arba bylos dėl mokesčių įstatymų pažeidimo informuojamoje valstybėje be informuojančios valstybės narės leidimo; kadangi taip pat būtina, kad informaciją gaunančios valstybės užtikrintų tokį pat informacijos konfidencialumą, kaip informaciją suteikusi valstybė, jeigu pastaroji to reikalauja;

kadangi valstybė narė, į kurią kreipiamasi su prašymu atlikti tyrimus arba suteikti informaciją, turi teisę atsisakyti, jeigu minėtos valstybės narės įstatymai arba administracinė praktika draudžia jos mokesčių administracijai atlikti šiuos tyrimus arba rinkti ar naudoti šią informaciją savo tikslams, arba jeigu tokios informacijos teikimas prieštarautų viešajai tvarkai ar galėtų atskleisti komercinę, pramoninę arba profesinę paslaptį ar komercinį procesą, arba jeigu valstybė narė, kuriai minėta informacija yra skirta, negali pateikti panašios informacijos dėl praktinių ar teisinių priežasčių;

kadangi bendradarbiavimas tarp valstybių narių ir Komisijos yra būtinas nuolatiniam bendradarbiavimo procedūrų tyrimui atlikti ir patirčiai minėtose srityse kaupti, ypač dirbtinio pelno perkėlimo tarp grupės įmonių srityje, siekiant patobulinti minėtas procedūras ir parengti atitinkamas Bendrijos taisykles,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Pagal šios direktyvos nuostatas valstybių narių kompetentingos institucijos keičiasi bet kokia informacija, kuri gali padėti joms atlikti teisingą pajamų ir kapitalo mokesčių įvertinimą.

2. Visi mokesčiai, kurie taikomi visoms pajamoms, visam kapitalui arba pajamų ar kapitalo elementams, įskaitant kilnojamojo arba nekilnojamojo turto realizavimo pajamų mokesčius, mokesčius, taikomus darbo užmokesčio sumoms, kuriuos moka įmonės, bei kapitalo prieaugio mokesčius, yra pajamų ir kapitalo mokesčiai, neatsižvelgiant į jų taikymo būdą.

3. Šio straipsnio 2 dalyje išvardyti mokesčiai šiuo metu toliau išvardytose šalyse yra tokie:

Belgijoje:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting

Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting

Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting

Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders

Danijoje:

Indkomstskatten til staten

Selsskabsskat

Den kommunale indkomstskat

Den amtskommunale indkomstskat

Folkepensionsbidragene

Somandsskatten

Den særlige indkomstskat

Kirkesskatten

Formueskatten til staten

Bidrag til dagpengefonden

Vokietijoje:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Vermögensteuer

Gewerbesteuer

Grundsteuer

Prancūzijoje:

Impôt sur le revenu

Impôt sur les sociétés

Taxe professionnelle

Taxe foncière sur les propriétés bâties

Taxe foncière sur les propriétés non bâties

Airijoje:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Wealth tax

Italijoje:

Imposta sul reddito delle persone fisiche

Imposta sul reddito delle persone giuridiche

Imposta locale sui redditi

Liuksemburge:

Impôt sur le revenu des personnes physiques

Impôt sur le revenu des collectivités

Impôt commercial communal

Impôt sur la fortune

Impôt foncier

Nyderlanduose:

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

Jungtinėje Karalystėje:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Petroleum revenue tax

Development land tax

4. 1 dalis taip pat taikoma bet kokiems papildomiems arba panašiams mokesčiams, vėliau taikomiems kartu su 3 dalyje išvardytais mokesčiais arba vietoj jų. Valstybių narių kompetentingos institucijos viena kitą ir Komisiją informuoja apie tokių mokesčių įsigaliojimo datą.

5. Sąvoka „kompetentinga institucija“ reiškia:

Belgijoje:

De minister van financiën arba įgaliotąjį atstovą

Le ministre des finances arba įgaliotąjį atstovą

Danijoje:

Ministeren for skatter og afgifter arba įgaliotąjį atstovą

Vokietijoje:

Der Bundesminister der Finanzen arba įgaliotąjį atstovą

Prancūzijoje:

Le ministre de l'économie arba įgaliotąjį atstovą

Airijoje:

The Revenue Commissioners arba įgaliotąjį atstovą

Italijoje:

Il Ministro per le finanze arba įgaliotąjį atstovą

Liuksemburge:

Le ministre des finances arba įgaliotąjį atstovą

Nyderlanduose:

De minister van financiën arba įgaliotąjį atstovą

Jungtinėje Karalystėje:

The Commissioners of Inland Revenue arba įgaliotąjį atstovą

2 straipsnis**Pasikeitimas informacija pagal prašymą**

1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali kreiptis į kitos valstybės narės instituciją, prašydama konkrečiu atveju atsiųsti 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją. Paaiškėjus, kad prašymą pateikusių valstybės kompetentinga institucija neišnaudojo savo įprastų informacijos šaltinių, kuriais, atsižvelgiant į aplinkybes, ji, nerizikuodama pakenkti siekiamam tikslui, galėjo pasinaudoti, kad gautų reikiamą informaciją, valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija tokio prašymo nevykdo.

2. Minėtos valstybės narės kompetentinga institucija, norėdama išsiųsti šią 1 dalyje nurodytą informaciją, atlieka visus reikalingus užklausimus tokiai informacijai gauti.

3 straipsnis**Reguliarus pasikeitimas informacija**

Minėtos valstybės narės institucijos, tam tikrais atvejais, kuriuos jos nustato pasikonsultavusios 9 straipsnyje nustatyta tvarka, reguliariai be išankstinio prašymo keičiasi 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija.

4 straipsnis**Savaiminis pasikeitimas informacija**

1. Valstybės narės kompetentinga institucija be išankstinio prašymo siunčia bet kokios kitos suinteresuotos valstybės narės kompetentingai institucijai 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą jai žinomą informaciją, esant toliau išvardytoms aplinkybėms:

a) vienos valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje mokestis gali būti nesumokėtas;

b) apmokestinamam asmeniui suteikiama teisė mokėti sumažintą mokestį arba visai nemokėti mokesčio, ir dėl to kitoje valstybėje narėje mokestis turėtų padidėti arba tapti mokėtinu;

c) verslo sandoriai tarp dviejų apmokestinamų asmenų skirtingose valstybėse narėse, yra vykdomi vienoje arba kelyse šalyse taip, kad vienoje kurioje nors valstybėje narėje arba abiejose kartu mokestis nebus sumokėtas;

d) valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad mokestis gali būti nesumokėtas dėl dirbtinių pelno perskirstymų įmonių grupių viduje;

e) informacija, kurią vienai valstybei narei siunčia kitos valstybės narės kompetentinga institucija, padėjo gauti duomenų, kurie gali būti svarbūs įvertinant apmokestinimą informaciją siunčiančioje valstybėje narėje.

2. Minėtų valstybių narių kompetentingos institucijos, pasikonsultavusios 9 straipsnyje nustatyta tvarka, keičiasi informacija ne tik 1 dalyje išvardytais atvejais.

3. Minėtų valstybių narių kompetentingos institucijos gali be išankstinio prašymo bet kuriuo atveju keistis joms žinoma informacija, nurodyta 1 straipsnio 1 dalyje.

5 straipsnis

Informacijos siuntimo terminas

Valstybės narės, į kurią pirmiau pateiktuose straipsniuose nustatyta tvarka kreipiamasi dėl informacijos suteikimo, iš karto ją išsiunčia. Jeigu, siųsdama informaciją, minėta kompetentinga institucija susiduria su kliūtimis arba atsisako pateikti informaciją, apie tai ji iš karto praneša prašančiai institucijai, nurodydama kliūčių pobūdį arba savo atsisakymo priežastis.

6 straipsnis

Suinteresuotos valstybės pareigūnų bendradarbiavimas

Pagal pirmiau išdėstytas nuostatas informuojančios ir informuojamos valstybės narės kompetentingos institucijos, pasikonsultavusios 9 straipsnyje nustatyta tvarka, gali susitarti leisti, kad informuojančioje valstybėje narėje būtų informuojamos valstybės narės mokesčių administracijos pareigūnai. Išsamesni šios nuostatos taikymo duomenys nustatomi tokia pat tvarka.

7 straipsnis

Nuostatos, susijusios su slaptumu

1. Valstybė narė, gaunanti informaciją pagal šią direktyvą, saugo jos slaptumą taip, kaip ir informacijos, kurią ji gauna pagal savo įstatymus.

Kiekvienu atveju, tokia informacija:

— gali būti suteikta tik asmenims, tiesiogiai dalyvaujantiems mokesčio įvertinime arba vykdančioms administracinę tokio įvertinimo kontrolę,

— gali būti papildomai pateikiama teismo arba administraciniam procesams, susijusiems su poveikio priemonių taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčių įvertinimą arba atliekant šiuos veiksmus, ir tik tiesiogiai šiuose procesuose dalyvaujantiems asmenims; tačiau tokia informacija gali būti atskleista viešo bylų nagrinėjimo metu arba teismo sprendimuose, jeigu informuojančios valstybės narės kompetentinga institucija tam neprieštarauja,

— jokiais aplinkybėmis negali būti naudojama kitiems tikslams, išskyrus apmokestinimą arba teismo ar administracinius procesus, susijusius su poveikio priemonių taikymu, kai siekiama atlikti arba peržiūrėti mokesčių įvertinimą arba dėl šių veiksmų.

2.1 dalis neįpareigoja valstybės narės, pagal kurios įstatymus ar administracinę praktiką vidaus tikslams yra nustatyti griežtesni apribojimai, nei pagal minėtos šio straipsnio dalies nuostatas, teikti informaciją, jeigu suinteresuota valstybė narė nepasizada atsižvelgti į minėtus griežtesnius apribojimus.

3. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, informaciją teikiančios valstybės narės kompetentingos institucijos gali leisti ją naudoti kitiems tikslams informacijos prašančioje valstybėje, jeigu pagal informuojančios valstybės įstatymus tokia informacija panašiomis aplinkybėmis minėtoje valstybėje galėtų būti naudojama panašioms tikslams.

4. Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad informaciją, kurią ji gavo iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, gali panaudoti trečios valstybės narės kompetentinga institucija, ji gali šią informaciją persiųsti pastarajai kompetentingai institucijai, gavusi informaciją pateikusių kompetentingos institucijos pritarimą.

8 straipsnis

Pasikeitimo informacija apribojimai

1. Ši direktyva neįpareigoja atlikti tyrimo arba suteikti informacijos, jeigu valstybės narės, kuri turėtų pateikti tokią informaciją, įstatymai arba administracinė praktika draudžia atlikti šiuos tyrimus arba surinkti ar naudoti šią informaciją saviems tikslams.

2. Prašymas suteikti informaciją, kuri atskleistų komercinę, pramoninę arba profesinę paslaptį ar komercinį procesą, arba kuri prieštarautų viešajai tvarkai, gali būti atmestas.

3. Valstybės narės kompetentinga institucija gali atsisakyti suteikti informaciją, jeigu suinteresuota valstybė dėl praktinių arba teisinių priežasčių negali suteikti panašios informacijos.

9 straipsnis

Konsultacijos

1. Įgyvendinant šią direktyvą prireikus Komitete organizuojamos konsultacijos tarp:

— suinteresuotų valstybių narių kompetentingų institucijų dvišaliais klausimais bet kurios iš jų prašymu,

— visų valstybių narių kompetentingų institucijų ir Komisijos, vienos iš šių institucijų arba Komisijos prašymu, jeigu susijusios priemonės nėra tik dvišalis reikalas.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos gali tiesiogiai bendrauti tarpusavyje. Valstybių narių kompetentingos institucijos bendru sutarimu gali leisti jų paskirtoms institucijoms nustatytais atvejais tiesiogiai bendrauti tarpusavyje.

3. Kompetentingos institucijos dvišalių susitarimų pagrindu susitarę šios direktyvos reguliuojamose srityse, išskyrus konkrečių atvejų sprendimą, apie tai nedelsdamos informuoja Komisiją. Komisija savo ruožtu apie tai informuoja kitų valstybių narių kompetentingas institucijas.

10 straipsnis

Patirties kaupimas

Valstybės narės kartu su Komisija nuolat stebi ir kontroliuoja šioje direktyvoje numatytą bendradarbiavimo procedūrą ir kaupia patirtį, ypač kainų perskirstymo įmonių grupių vidaus srityje, siekdamas pagerinti tokį bendradarbiavimą ir prireikus parengti taisyklių rinkinį susijusiose srityse.

11 straipsnis

Platesnių pagalbos teikimo nuostatų taikymas

Pirmiau išdėstytos nuostatos netrukdo vykdyti jokių platesnių pasikeitimo informacija įsipareigojimų, kurie gali būti numatyti kituose teisės aktuose.

12 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję iki 1979 m. sausio 1 d. įgyvendina šią direktyvą ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

13 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1977 m. gruodžio 19 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. GEENS
